

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 3 ມີນາ 2019 (03- 03 - 2019)

ເມື່ອຊີວິດຮູ້ສຶກວ່າວ່າງເປົ່າ.

ວຽກງານຫຍັງທີ່ໜ້າເປື່ອທີ່ທ່ານຍັງບໍ່ເຄີຍເຮັດ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນນີ້: ຊີວິດທີ່ປາສະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຊີວິດທີ່ຂາດຄຸນຄ່າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ລູກສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າບອກວ່າຍາກໄດ້ໝູ່ແຮມສເຕີ. ຄວາມຄິດອັນດັບແລກຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນ, ພວກເຂົາເຮັດທັງໆ? ຄວາມຄິດອັນດັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນ, ລູກຈະເຮັດທັງໆກັບມັນ? ໂຕໝູ່ແຮມສເຕີອາສັຍຢູ່ໃນກົງ. ທ່ານຈະໃຫ້ອາຫານແລະນ້ຳແກ່ມັນ. ມັນກໍກິນ. ເຈົ້າເປັນຄົນທຳຄວາມສະອາດກົງຂອງພວກມັນ. ເຈົ້າກໍເຮັດຢູ່ຢ່າງນັ້ນແຕ່ລະວັນເລື້ອຍໆ. ຈຸດປະສົງຄືອັນໃດ?

ແລະໂຕໝູ່ແຮມສເຕີເປັນສັດຫາກິນກາງຄືນ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າພວກມັນເຄື່ອນໄຫວໄປມາຫາກິນໃນຍາມຄ່ຳຄືນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂະນະພວກເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຫຼັບນອນໃນຍາມຄ່ຳຄືນ, ພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງດັງຈາກກົງລ້ຽງໝູ່ແຮມສເຕີປິ່ນຢູ່ເປັນຊົ່ວໂມງພຸ້ນລະ. ມັນບໍ່ມີຈຸດໝາຍ!

ໜ້າເສົ້າໃຈ, ຊີວິດກໍຮູ້ສຶກວ່າເປັນແບບນັ້ນແຫຼະບາງຄັ້ງ. ປັດຈຸບັນແລະອະນາຄົດພວກເຮົາອາດຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຄ້າຍຄືໝູ່ແຮມສເຕີຢູ່ໃນກົງ, ກຳລັງແລ່ນຢ່າງໜັກແລະກະແລ່ນຢ່າງໄວໃນກົງລ້ຽງຂອງຊີວິດ, ເຮັດສຽງດັງພິດສະນັ້ນຢູ່, ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ບໍ່ມີທັງເກີດປໂຍດແລະຍັງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເກີດຄວາມກັງວົນໃຈ: ໂດຍແທ້ຈິງແລ້ວ ການເຮັດທັງໝົດໃນທຸກສິ່ງມັນກໍມີຄວາມໝາຍແທ້ຈິງ.

ປັ້ມພຣະທັມປັນຍາຈານໃຫ້ຄຳຕອບຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຊີວິດໂດຍເປີດເຜີຍຄວາມໄຮ້ສາຣະຂອງການສັງເກດເບິ່ງຄວາມໄຮ້ປໂຍດຂອງຊີວິດທີ່ເປັນປັນຍາມາຈາກທາງໂລກ. ໃນຖານະທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ, ຖ້າແຍກອອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດແລ້ວ, ຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ຄືກັບໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນກົງແລະກຳລັງແລ່ນໃນກົງລ້ຽງໝູ່ແຮມສເຕີ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ປັນຍາຈານ 1: 1-7

1 ຖ້ອຍຄຳຂອງປັນຍາຈານ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງດາວິດ ກະສັດໃນເຢຣູຊາເລັມ. 2 ປັນຍາຈານກ່າວວ່າ ບໍ່ເປັນປໂຍດ ບໍ່ໄດ້ຜົນ ສາລະພັດລ້ວນແຕ່ບໍ່ໄດ້ຜົນ. 3 ມະນຸດເຮັດວຽກໜັກຈົນໝົດເທື່ອແຮງພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນລາວໄດ້ປໂຍດຫຍັງຈາກງານທັງໝົດທີ່ລາວເຮັດນັ້ນ? 4 ຊົ່ວອາຍຸໜຶ່ງລ່ວງໄປ ແລະອີກຊົ່ວອາຍຸໜຶ່ງກໍມາ ແຕ່ແຜ່ນດິນໂລກຍັງຄົງເຕີມຢູ່ເປັນນິດ. 5 ດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ແລະດວງຕາເວັນຕົກແລ້ວຮີບໄປເຖິງບ່ອນ ຊຶ່ງມັນຂຶ້ນມານັ້ນ. 6 ລົມພັດໄປທາງໃຕ້ ແລ້ວ

ວຽນກັບໄປທາງເໜືອ ລົມພັດວຽນໄປວຽນມາ ແລ້ວລົມກໍພັດກັບຕາມທາງວຽນຂອງມັນ. 7 ແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍໄຫລໄປສູ່ທະເລ ແຕ່ທະເລກໍບໍ່ເຕັມແມ່ນ້ຳໄຫລໄປສູ່ບ່ອນໃດກໍໄຫລໄປສູ່ບ່ອນນັ້ນອີກ.

“ບໍ່ເປັນປໂຍດຫຍັງ.” ແມ່ນແລ້ວ, ອັນນັ້ນອາດຈະເບິ່ງເໝືອນບໍ່ແມ່ນວິທີທາງທີ່ດີທີ່ເລີ່ມຕົ້ນປື້ມ, ປັນຍາຈານເປັນປື້ມເຫຼັ້ມນຶ່ງໃນພຣະຄໍາພີ. ເບິ່ງຄ້າຍຄືວ່າເປັນສຳນຽງທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈນັກປັດສະຍາທົດທູ່ເມື່ອຊີວິດມາເຖິງຈຸດສຸດທ້າຍ ແລະທຳໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ປະກາດ, “ທັງໝົດບໍ່ມີຈຸດໝາຍ!” ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນທຸກໆປື້ມບໍ່ແມ່ນນັກປັດສະຍາທຸກຄົນ. ພວກເຮົາຢູ່ໃນປື້ມປັນຍາຈານ ໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ! ແລະ ຄຳສອນໂຊໂລໂມນ“, ເປັນລູກກະສັດດາວິດແລະເປັນກະສັດໃນກຸງເຢຊາເລັມ.

ແມ່ນທັງໆທີ່ເຮັດໃຫ້ໂຊໂລໂມນເຂົ້າໃຈຍິນຍັນປະກາດວ່າ, “ທຸກສິ່ງບໍ່ເປັນປໂຍດ”? ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ທຸກຄົນ, ເວົ້າວ່າຊີວິດບໍ່ມີປໂຍດ? ເຖິງແມ່ນວ່າ, ໂຊໂລໂມນຍັງເປັນຄົນສລຽວສລາດໃນໂລກ, ຖ້າໂຊໂລໂມນຍອມແພ້ຕໍ່ຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດ. ແມ່ນທັງໆຈະເປັນຄວາມຫວັງໃຫ້ກັບພວກເຮົາທຸກຄົນ?

ໂຊໂລໂມນຂຶ້ນຕົ້ນພຣະທັມປັນຍາຈານດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ສຳຄັນ ທີ່ທ່ານພະຍາຍາມໃຫ້ຄຳຕອບເມື່ອປື້ມຖືກເປີດອອກ. “ແມ່ນທັງໆທີ່ມະນຸດເຮົາໄດ້ຮັບຫຼັງຈາກເຂົາພະຍາຍາມເຮັດວຽກໜັກພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ?” ໂຊໂລໂມນຈະພະຍາຍາມແລ້ວພະຍາຍາມອີກເພື່ອຊອກຫາຂໍ້ຂ້ອງໃຈຂອງຊີວິດ, ທີ່ບໍ່ເປັນປໂຍດ (2:11, 22; 3:9; 5: 16). ຊີວິດ “ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ” ເປັນຊີວິດທີ່ແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຊີວິດມອງເຫັນຜ່ານສາຍຕາຂອງບາງຄົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າບໍ່ມີທັງໆຢູ່ເໜືອດວງຕາເວັນ, ໃນພ້າສວັນ.

ໃນປັນຍາຈານ, ໂຊໂລໂມນເອົາຕົວທ່ານເອງວາງຢູ່ໃນຖານະຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຢູ່ຈິງແລະພະຍາຍາມທີ່ຈະອະທິບາຍວ່າໂລກນີ້ມາຈາກການຈິນຕະນາການຂຶ້ນ. ໂຊໂລໂມນຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ, ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຊີວິດນີ້ບໍ່ມີຄວາມໝາຍ.

ຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ (ເຮັບເຮີ 1:1- 4). ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ເຊື່ອ, ພວກເຮົາຍັງປະເຊີນໜ້າຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມໄຮັປໂຍດຂອງວັນຕໍ່ວັນໃນຊີວິດຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາມີຊີວິດແລະພວກເຮົາກໍຕາຍໄປ, ອາຍຸຄົນລຸ້ນຕໍ່ລຸ້ນເກີດມາແລະກໍຕາຍໄປ, ແຕ່ແຜ່ນດິນໂລກຍັງຄົງເດີມຢູ່ເປັນນິດ. ໂຊໂລໂມນໄດ້ໃຊ້ສາມຮູບພາບທັມມະຊາດຊື່ໃຫ້ເຫັນຈຸດໆນີ້

- ຊີວິດເກີດຂຶ້ນຊຳແລ້ວຊຳອີກເປັນເໝືອນການໝຸນວຽນຂອງດວງຕາເວັນ. (ຂໍ້ 5). “ດວງຕາເວັນຂຶ້ນແລະດວງຕາເວັນຕົກ,” ຂຶ້ນແລະຕົກລົງ ແລະມັນກໍຮີບກັບໄປທີ່ເດີມຊຶ່ງມັນຂຶ້ນມານັ້ນ. ທ່ານທຳການໜັກຕອດເວລາ, ແຕ່ທ່ານກໍຮູ້ສຶກວ່າທ່ານກັບມາບ່ອນເກົ່າບ່ອນທ່ານເລີ່ມຕົ້ນ.
- ຊີວິດເປັນເໝືອນທິດທາງຂອງລົມພັດໄປ (ຂໍ້ 6). ລົມພັດວຽນໄປວຽນມາແລະພັດໄປໂດຍບໍ່ມີຈຸດໝາຍແລະທິດທາງ. ທ່ານເຄີຍມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງນັ້ນບໍ່, ບໍ່ວ່າທ່ານຈະໄປໄວຫຼາຍປານໃດ. ທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ທາງທີ່ໄປ.
- ຊີວິດເປັນເໝືອນແມ່ນ້ຳທັງຫຼາຍທີ່ໄຫຼໄປສູ່ທະເລແຕ່ທະເລກໍບໍ່ເຕັມແມ່ນ້ຳໄຫຼໄປສູ່ບ່ອນໃດກໍໄຫຼໄປສູ່ບ່ອນນັ້ນອີກ.(ຂໍ້ 7). ແມ່ນ້ຳສືບຕໍ່ໄຫຼໄປສູ່ທະເລໂດຍບໍ່ເຕັມ. ທ່ານເຄີຍຮູ້ສຶກຢ່າງນັ້ນບໍ່, ງານໜັກທີ່ທ່ານເຮັດ, ທ່ານບໍ່ເຄີຍສຳເລັດແມ່ນບໍ່?

ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງສິ່ງໃດແລະສຳເລັດສິ່ງໃດແທ້ຈິງ. ການໝຸນວຽນບໍ່ເຄີຍຈົບ! ຖ້າທ່ານເຄີຍມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຊີວິດຂອງທ່ານບໍ່ມີຈຸດໝາຍ, ສູ້ຕໍ່ໄປ. ມັນຈະໄດ້ຮັບຄວາມຫຼົ້ມເຫຼວກ່ອນມັນຈະດີຂຶ້ນ.

2. ປັນຍາຈານ 1: 8-11

⁸ ສາລະພັດນຳໄປສູ່ຄວາມເປື້ອນໜ່າຍ ແມ່ນໃຜກໍເວົ້າບໍ່ອອກຕາກໍເບິ່ງບໍ່ອີ່ມ ຫລືຫຼຸກຟັງບໍ່ເຕັມ ⁹ ສິ່ງທີ່ເປັນຂັ້ນແລ້ວຄື ສິ່ງທີ່ຈະເປັນຂັ້ນອີກ ສິ່ງທີ່ເຮັດແລ້ວຄືສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດອີກ ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດໃໝ່ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ. ¹⁰ ມີອັນໃດແດ່ທີ່ ເຂົາຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ສິ່ງນີ້ໃໝ່” ສິ່ງນັ້ນມີຢູ່ແລ້ວໃນສມັຍກ່ອນເຮົາທັງຫລາຍ. ¹¹ ບໍ່ມີການຈື່ຈຳເຖິງສມັຍກ່ອນ ແລະຈະບໍ່ມີການຈົດຈຳສິ່ງພາຍຫລັງ ທີ່ຈະເກີດມາທຳມາກາງບັນດາຜູ້ທີ່ມາພາຍຫລັງ.

ຍັງບໍ່ດີພຽງພໍວ່າພວກເຮົາເຮັດທັງໆໃຫ້ຊີວິດຈົນມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ເປັນປໂຍດ, ແຕ່ຫຼາຍຄັ້ງເຮົາມັກພົບເຫັນສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ “ການກະທຳທີ່ບໍ່ເປັນປໂຍດ” ບໍ່ນຳຄວາມພໍອີກພໍໃຈມາໃຫ້ກັບເຮົາ. ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນ, ເມື່ອພວກເຮົາພະ ຍະຍາມທີ່ຈະຊອກຫາຄວາມໝາຍແລະຈຸດປະສົງໃນຊີວິດນີ້ທີ່ແຍກຈາກພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາຈະພົບວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດ ເຮັດໃຫ້ພໍໃຈ. ດັ່ງທີ່ໂຊໂລໂມນໄດ້ເວົ້າໄວ້, ສາລະພັດນຳໄປສູ່ຄວາມເປື້ອນໜ່າຍ.

ຈິ່ງພິຈາະນາເບິ່ງຄວາມບັນເທີງຄ່ານິຍົມແລະການພັດທະນາສັງຄົມ. ຫຼາຍໆບົດເພງແລະຮູບເງົາຂອງພວກເຮົາ ເຫັນວ່າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃນຮູບແບບເດີມ. ແລະແຜຊັ້ນການນຸ່ງຖືໃນທຸກວັນນີ້ມີຄ່ານິຍົມແນວໃດ? ສ່ວນຫຼວງຫຼາຍແລ້ວ ໄດ້ຫັນກັບໄປກັບມາຕາມແບບແຜຊັ້ນເກົ່າໆ. ຈົນໃນທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາກໍເຫັນດັ່ງນີ້ “ລອກລຽນແບບຂອງເກົ່າ” ໃນທາງທີ່ ຈະເອົາຈິ່ງຈັງຍັງຫ່າງໄກ ມະນຸດບໍ່ຍອມເຄື່ອນຍ້າຍຈາກທີ່ນອກຈາກຄວາມຂັດສົນ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ສິງຄາມ, ຄວາມ ອິດຢາກ, ຫຼືໂລກພັຍໄຂ້ເຈັບ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຢຊູ, ຍັງໃຫ້ສັນຍາທີ່ຈະນຳເຮົາກັບບ້ານໃໝ່: “ບ້ານພຣະບິດາ” ຂອງພຣະອົງ (ໂຍຮັນ 14: 2-3). ເຮືອງລາວປະວັດສາດກຳລັງຖືກເປີດເຜີຍແຜ່ອອກໄປທົ່ວທຸກມຸມໂລກ. ພວກເຮົາກຳລັງຊອກຫາວັນນັ້ນ ເມື່ອວັນນັ້ນມາເຖິງຈະບໍ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດອີກຕໍ່ໄປ, ແລະບໍ່ມີຄວາມບາບອີກຕໍ່ໄປ (ພຣະນິມິດ 21: 3- 4).

ທາງນຶ່ງທີ່ຫຼາຍຄົນເຮັດຄືພະຍາຍາມເຮັດຊີວິດໃຫ້ມີຄວາມໝາຍໂດຍການສ້າງຊື່ສຽງໃຫ້ໂດ່ງດັງແລະດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ເທິງຊັບສິນເງິນຄຳ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈຳຢູ່ສເມີ! ຂໍໂທດ, ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບອັນໃດທີ່ພວກເຮົາເຮັດແລະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບ ວ່າພວກເຮົາເປັນໃຜ: ພວກເຮົາຈະຕ້ອງລືມັນ.

ນັ້ນເປັນຈຸດທີ່ໂຊໂລໂມນໂສກເສົ້າໃນຂໍ້ 11. ບໍ່ພຽງແຕ່ເຮົາລືມສິ່ງທີ່ມາກ່ອນເຮົາ, ເຮົາຍັງຈະລືມສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນ ມາ ແລະສິ່ງທີ່ຫຼັງຈາກນັ້ນ. ການແຍກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ການທຳງານທັງໝົດໃນຊີວິດນີ້ບໍ່ມີສິ່ງໃດເພີ່ມເຕີມເຂົ້າໃໝ່ ແລະກໍລົມໄປໃນທັນທີ. ຊຶ່ງບໍ່ມີປໂຍດທັງໆ? ດັ່ງນັ້ນ, ຈາກຈຸດນີ້ພວກເຮົາຈະໄປໃສ?

3. ບັນຍາຈານ 1: 12-14

2ຂ້າພະເຈົ້າ ບັນຍາຈານ ເຄີຍເປັນກະສັດເໜືອອິສຣາເອນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ. 13 ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຊອກ ແລະສະ ແຫວງຫາໂດຍສະຕິບັນຍາ ເຖິງສິ່ງສາລະພັດທີ່ເຮັດພາຍໃຕ້ພ້າສະຫວັນ ເປັນເຮືອງຍາກລຳບາກຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປະທານ ໃຫ້ລູກຂອງມະນຸດເຮັດຢູ່ນັ້ນ. 14ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນການທັງປວງ ຊຶ່ງເຂົາເຮັດພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ ແລະເບິ່ງແມ່ສາ ລະພັດກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ ຄືກິນລົມກິນແລ້ງ.

ການຊອກຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສູງສົ່ງ. ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາດີສຳລັບເຮືອງ ນີ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ມີໃຜທີ່ຕ້ອງການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຊີວິດທີ່ບໍ່ມີປໂຍດ. ເມື່ອພວກເຮົາຊອກຫາຄຳຕອບຂອງຄຳຖາມທີ່ ເປັນພື້ນຖານອັນສຸດຍອດຂອງຊີວິດໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ພິຈາະນາເບິ່ງມັນໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພວກເຮົາຈະພົບວ່າມັນເປັນ " ງານທີ່ໜ້າເປື້ອ." ແຕ່ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໂຊໂລໂມນນຳອອກມາເປີດເຜີຍຢ່າງຈິ່ງຈັງ. ແລະຖ້າວ່າບຸກຄົນໃດນຶ່ງສາມາດຄົ້ນພົບ ຄຳຕອບ, ອາດຈະເປັນໂຊໂລໂມນ.

- ໂຊໂລໂມນເປັນຜູ້ທີ່ມີສະຕິປັນຍາລື່ນຄົນທັງຫຼາຍໃນໂລກ. ລາວສາມາດເວົ້າແລະຂຽນໄດ້ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຫຼາຍກວ່າຫຼາຍໆຄົນໃນເຮືອງນີ້ (1 ກະສັດ 4:29- 31).
- ໂຊໂລໂມນເປັນຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດຫຼາຍກວ່າຄົນທັງຫຼາຍ. ທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນພຣະທັມສຸພາສິດສາມພັນ ບໂຍກແລະຂຽນບົດເພງຫຼາຍກວ່າພັນເພງ (ຂໍ້ 21).
- ໂຊໂລໂມນເປັນກະສັດທີ່ຮັ່ງມີຫຼາຍກວ່າກະສັດທັງຫຼາຍໃນໂລກ (10:14-29). ເປັນຄວາມຈິງ, ລາວບໍ່ເຄີຍໄດ້ໃຊ້ທຸນເງິນ, “ ນັບຕັ້ງແຕ່ໂຊໂລໂມນຂຶ້ນເປັນກະສັດຕອດວັນເວລາຂອງລາວບໍ່ມີທັງເກີດຂຶ້ນ (ຂໍ້ 21)

ຈາກປັນຍາທີ່ສາດຢັ່ງໃຫ້ຂອງລາວ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມຮັ່ງມີ, ແລະປະສົບການ, ໂຊໂລໂມນໄດ້ນໍາອອກມາເປີດເຜີຍຄວາມບໍ່ມີປໂຍດທັງໆໂລກທີ່ພະຍາຍາມຊອກຫາຄວາມໝາຍ “ ທຸກສິ່ງທີ່ທຳຢູ່ໃຕ້ພໍາສວັນ” ນັ້ນເປັນ, ການແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ທີ່ເປັນຄຳສອບຂອງລາວ? ທັງໝົດນັ້ນມັນບໍ່ມີປໂຍດ, “ ເປັນການແລ່ນໄລ່ຕາມລົມ.” ຂ່າວດີແມ່ນວ່າທັສນະແນວຄວາມຄິດຂອງເຮົານັ້ນແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດພຽງແຕ່ວ່າມີທັງເກີດຂຶ້ນ “ ຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນ.” ພຣະບິດາແຫ່ງພໍາສວັນຂອງພວກເຮົາໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດແລະເພື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ. (ໂກໂລຊາຍ 1: 15- 17).ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາສາມາດມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແລະພວກເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າເຮືອງນີ້ຈະເຄື່ອນໄປຂ້າງໜ້າຂອບເຂດສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າກຳນົດໄວ້. ການຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໜ້າເປື່ອນ່າຍເມື່ອພວກເຮົາພົບເປົ້າປະສົງຂອງພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມັດທາຍ 6: 33).

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະເຮັດທັງໃນອາທິດນີ້ເພື່ອສຳຮວດກວດເບິ່ງສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນແລະເຂົ້າໃຈໃນໂລກນີ້ຈາກຊີວິດຄຣິສຕຽນ, ມອງເບິ່ງຈາກຂ້າງເທິງຕາເວັນ. ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງຂອງພວກເຮົາດຳລົງຢູ່? ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານີ້.

- ❖ ຈົ່ງອອກໄປເພື່ອເດີນ. ຈົ່ງອອກໄປຂ້າງນອກບ່ອນສະຖານທີ່ທ່ານມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄົນຂອງພຣະອົງຊົມຊື່ນຍິນດີກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ.
- ❖ ຕັ້ງເປົ້າປະສົງສ່ວນຕົວ. ເຫດຜົນນຶ່ງຊີວິດອາດເບິ່ງຄືບໍ່ມີຄວາມໝາຍເພາະພວກເຮົາບໍ່ມີເປົ້າປະສົງ. ຈົ່ງຄິດເບິ່ງວ່າທ່ານຕ້ອງການເຮັດສິ່ງໃດໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນສິບສອງເດືອນແລະຂຽນລົງໃນສະບັບບັນທຶກ.
- ❖ ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ. ຫຼາຍໆຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍໃນຊີວິດ. ນຳພາເຂົາໃຫ້ໄປຫາພຣະຄຣິດ, ຜູ້ໃຫ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍກັບໂລກນີ້ແລະຊີວິດຂອງເຂົາ.

ຖ້າພວກເຮົາຕົກລົງໄປໃນກິນອຸປາຍຂອງຊີວິດທີ່ກຳລັງເບິ່ງຄືວ່າມີພຽງເທົ່ານັ້ນຈາກທັສນະຄະຕິທາງໂລກ, ຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຊີວິດບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, ຄືກົງໝູນທີ່ໜ້າເປື່ອນຂອງໝູແຮມສະເຕີ. ຕັ້ງທັສນະແນວຄວາມຄິດໃໝ່ແລະມອງເບິ່ງຊີວິດຈາກເທິງພໍາສວັນ ແທນທີ່ຈະເບິ່ງແຕ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້.